

af, at lønfremgangen over 10-års perioden har været størst for kvindelige arbejdere, medens den for faglærte og ikke-faglærte mandlige arbejdere har ligget noget lavere, dog har lønstigningen for ikke-faglærte arbejdere været lidt stærkere end for faglærte arbejdere. Tendensen er dog så svag, at den kan skyldes tilfældigheder. Derimod viser tallene en meget klar tendens til, at kvindelige arbejders lønninger stiger relativt mere end mandliges.

Af tabellerne fremgår det endvidere, at kvindelige arbejders lønninger i den omhandlede periode år for år er steget mere end mandlige arbejders. Den tendens til indsnævring i lønrelationerne, som disse tal er udtryk for, er derfor ikke et resultat af en pludselig ændring i lønrelationerne i et bestemt år, men snarere en langsigtet udviklingstendens, således som det tidligere er blevet påvist i publikationer fra det økonomiske sekretariat og det økonomiske råd.

Udvalgets spørgsmål 5:

Kan det, eventuelt ved en henvendelse til arbejdsmarkedets hovedorganisationer, oplyses, i hvilket omfang mænd og kvinder udfører samme arbejde, og hvorledes lønnen er på disse områder?

Svar:

Dansk Arbejdsgiverforening og Landsorganisationen i Danmark har oplyst, at der ikke findes nyere undersøgelser af, i hvilket omfang mænd og kvinder udfører samme arbejde. I 1952 undersøgte dog inden for Arbejdsgiverforeningens område, hvor mange mænd og kvinder der var, som udførte ens akkordarbejde. Undersøgelsen, der betragtedes som ret repræsentativ, viste, at 2.300 mænd og 1.800 kvinder var beskæftiget ved akkordarbejde, som både mænd og kvinder sideordnet deltog i. Af de 1.800 kvinder arbejdede 1.200 eller to tredjedele efter samme akkordsatser som mændene.

På akkordområdet var det således kun i mindre omfang, at mænd og kvinder udførte samme arbejde. På tidlønsområdet forefindes ikke tilsvarende undersøgelser.

Det er den almindelige erfaring, at der i det overvejende antal brancher kun er ret

få tilfælde, hvor mænd og kvinder udfører identisk arbejde.

På tre områder, nemlig i kødindustrien, tobaksindustrien samt på handels- og kontorområdet, udfører mænd og kvinder dog i ret vid udstrækning samme arbejde.

Inden for kødindustrien er ligeløn indført, og for handels- og kontorområdet har Landsoverenskomsten mellem Dansk Arbejdsgiverforening samt Butiks- og Kontorvirksomhedernes Arbejdsgiverforening og Handels- og Kontorfunktionærernes Forbund i Danmark også fælles minimallønsatser for mænd og kvinder. I tobaksindustrien anvendes samme lønsatser ved akkordarbejde og ved alt arbejde i forbindelse med cigaretfremstilling.

I bilag til spørgsmål 5 gives oplysninger om arbejdernes timefortjenester inden for kødindustrien og tobaksindustrien.

Yderligere vedlægges et eksemplar af Arbejdsgiverforeningens funktionærlønstatistik for oktober måned 1969*).

Ved sammenligning mellem mænds og kvinders lønninger i denne må her gøres opmærksom på, at bl. a. kvinders fordeling efter alder og uddannelse er vidt forskellig fra mænds, hvilket påvirker en direkte sammenligning af samtlige mænds og samtlige kvinders lønmål væsentligt.

Udvalgets spørgsmål 6:

Hvor stort antal kvinder udfører inden for staten og kommunerne samme arbejde som mænd, og hvor mange af disse har ligeløn?

Svar:

a) Ministeriet for statens lønnings- og pensionsvæsen har oplyst, at ligelønsprincippet længe har været gennemført inden for tjenestemandsområdet, hvorfor der ved opgørelse af stillingernes antal ikke sondres mellem mænd og kvinder.

b) For så vidt angår stillinger inden for det statslige område, for hvilke lønninger fastsættes ved overenskomster indgået med lønnings- og pensionsministeriet som den ene part, er også ligelønsprincippet gennemført, således at der heller ikke på dette område sondres mellem kønnene ved opgørelse af antallet af stillinger.

*) Udeladt her.